

*Hoogeerzame Heeren Directeuren onzer Vereeniging,
Hoogachtbare Heeren Curatoren dezer Hoogeschool,
Hooggeleerde Heeren Professoren en
Zeergeleerde Heeren Doctoren in onderscheidene Wetenschappen,
Dames en Heeren Studenten,
En voorts gij allen, die gekomen zijt om deze plechtigheid met
uwe tegenwoordigheid te vereeren,*

Zeer geachte Toehoorders,

Onder den weinig juisten naam van compromis — tusschen aanhangers van het bestaande systeem en strijders voor nieuwigheden —; op aanwijzen van een plots uit nevelen te voorschijn tredende commissie van verwonderlijk eenzijdige samenstelling; in weerwil van ernstige bezwaren bij kerk, wetenschap, kunst en maatschappij; tegen den uitgedrukten wensch van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; met geringschatting van Vlaamsche aanspraken en groot-Nederlandsche stambelangen; door de verst gaande aanwending van alle ambtelijke machtsmiddelen; dringt een eertijds scherpkoersend, democratisch partijleider, nu in deze angstige, om samenbinding roepende tijden minister geworden, in aller ijl van nog behoudende practijk tot radicale theorie bekeerd, met zeloten-drift aan de Nederlandsche natie een zoo ingrijpende wijziging op van de Nederlandsche taal en van zulk een bedenkelijk karakter, dat wij zullen moeten spreken van een taalrevolutie. Daarmede *schijnt* ook het zegel gehecht aan een tientallen van jaren al vrijmoediger begane ondermijning van orde en eenheid in het onderwijs der moedertaal.

Men schrijve onze ontrusting, die zoovelen in den lande deelen, niet toe aan persoonlijke geraaktheid over een aanval¹, die in maat slechts weinig overtrof, wat anderen, en meerderen, voor